

Arrest

nr. 75 060 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 18 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BREEMANS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 16 november 2010 het Rijk binnen en diende op 17 november 2010 een asielaanvraag in. Op 19 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Kenyaans staatsburger te zijn van Luo-origine, afkomstig van Nairobi. U werkte in Nairobi als reservation officer voor Air India. In 2007 werd uw zus terminaal ziek. Uw schoonbroer Amos sprak u op dat moment aan over het feit dat u na haar dood zijn vrouw zou moeten worden omdat de Luo-traditie dat zo voorziet en omdat u voor hun kinderen zou moeten zorgen. U zei hem dat dit nooit zou kunnen werken en vroeg hem hierover niet meer na te denken. U negeerde zijn vraag verder. In 2010, toen uw zus overleed, verergerde de situatie echter. Amos had uw ooms aangesproken en betaald om u te overtuigen zijn vrouw te worden. U werd hierover door uw ooms aangesproken op de begrafenis van uw zus. U bleef echter weigeren. Hierop werd Amos boos op u. Hij vond dat u hem iets verschuldigd was omdat uw zus, zijn vrouw, uw studies had bekostigd. Amos begon roddels te verspreiden over u. Hij zei dat u lesbisch was en dat uw Engelse vriendin die regelmatig bij u kwam logeren, uw partner was. U had wel een relatie met een man, maar daar waren niet veel mensen van op de hoogte omdat die in Abu Dhabi verbleef voor zijn werk.

Op een dag kwam er een meute joelende mensen naar uw kantoor. Ze riepen dat ze de lesbische vrouw wilden verdrijven en riepen uw naam daarbij. Uw baas liet u langs een achteruitgang van het gebouw vertrekken en riep de politie erbij, die de meute uiteen dreef. De politie liet mondeling een bericht voor u achter op uw kantoor met de vraag om een verklaring te komen afleggen. U ging na het verlaten van uw kantoor niet naar huis maar dook onder bij de broer van uw vriendin. Daar kreeg u de raad niet in te gaan op de vraag van de politie omdat ze u zouden opsluiten op verdenking van lesbisch te zijn. U besloot dan ook niet naar de politie te gaan. Uw baas stelde u voor even het land te verlaten tot alles wat bekoeld was, waar u ee instemde. Uw baas regelde documenten op een andere naam voor u waarop u het land verliet. Op 16 november 2010 kwam u in België aan waar u de volgende dag asiel vroeg.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Er dient immers vooreerst te worden opgemerkt dat u onvoldoende pogingen ondernam om bescherming te zoeken en te vinden tegen uw beweerde belager. Gezien uw profiel van hoogopgeleide, zelfstandige vrouw uit Nairobi, doet deze merkwaardige vaststelling zelfs twifelen aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Zo verklaart u dat uw schoonbroer u er ten onrechte van beschuldigde lesbisch te zijn, maar legde u de reden voor zijn gedrag enkel uit aan uw vriendin in Engeland en aan uw baas (zie gehoor CGVS, p. 5). Enkel met deze twee personen zou u besproken hebben dat uw schoonbroer u dwong met hem te huwen. Dit is niet aannemelijk, vooral gezien het feit dat u over zijn bewering dat u lesbisch zou zijn, nochtans iets wat in de Keniaanse samenleving gevoeliger ligt, duidelijk wel met meerdere personen besprak. U haalt immers zelf aan dat 'iedereen' met wie u praatte zei dat u onschuldig was (zie gehoor CGVS, p.4). U haalt ook aan dat de mensen met wie u werkte, uw schoonbroer niet geloofden (zie gehoor CGVS, p. 5), waaruit ook blijkt dat u met hen erover praatte aangezien u hun mening kent. Dat u over de beschuldiging van uw schoonbroer sprak, maar met niemand over het huwelijk waartoe hij u dwong, hoewel dat volgens u niet legaal is in Kenya en de traditie waarnaar uw schoonbroer verwees niet meer wordt toegepast (zie gehoor CGVS, p. 4-5), is op zich dus reeds merkwaardig.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen duidelijk dat uw omgeving uw schoonbroer niet geloofde, hoewel hij invloedrijk zou geweest zijn (zie gehoor CGVS, p. 4-5). Wanneer dan gevraagd wordt of deze mensen niet in uw voordeel konden getuigen bij eventuele problemen met de politie, verklaart u zelfs hen dat nooit gevraagd te hebben (zie gehoor CGVS, p. 6). Wat deze evntuele problemen met de politie trouwens betreft, kan gesteld worden dat nergens blijkt dat u deze ook daadwerkelijk zou riskeren. U werd door de politie nooit officieel persoonlijk of schriftelijk gecontacteerd. De politie zou enkel een mondelinge boodschap voor u hebben achtergelaten, met de vraag een verklaring te komen afleggen (zie gehoor CGVS, p. 6). Nergens blijkt dat de politie u zou viseren met het oog op vervolging. Het is immers niet ondenkbaar dat de politie u wou spreken om te achterhalen wie de bende amokmakers op uw kantoor afstuurde. U liet echter na op eender welke manier er achter te komen wat de politie van u wilde. U beschikt in Kenya blijkbaar over een advocaat maar dacht er niet aan die, of iemand uit uw omgeving, bij de politie te laten informeren over wat ze van u wilden (zie gehoor CGVS, p. 6). Gezien u reeds 9 jaar een relatie had met een man (weliswaar op afstand)(zie gehoor CGVS, p.2) en gezien uw omgeving in u bleef geloven, mag toch verwacht worden dat u enige moeite zou gedaan hebben om uw zaak te bepleiten.

Verder verklaart u, wanneer u gevraagd wordt of u uw eigen paspoort niet kan laten bezorgen, dat het nog in uw huis in Kenya ligt en dat u niet weet wat daarmee gebeurd is (zie gehoor CGVS, p. 3). Op de vraag of u uw advocaat dan niet vroeg even te gaan kijken, antwoordt u enkel dat u niemand daar gesproken heeft en dat u enkel aan uw vriendin vraagt iemand te contacteren (zie gehoor CGVS, p. 3). Later tijdens het gehoor verklaart u echter plots dat Joseph, de man bij wie u uw laatste dagen in Kenya verbleef, wel degelijk naar uw huis gegaan is maar er niets gevonden heeft (zie gehoor CGVS, p.5), waardoor uw eerdere verklaring, dat u niet weet wat er met uw huis gebeurd is, merkwaardig overkomt. Ook dient te worden opgemerkt dat wanneer naar uw familieleden in Kenya gevraagd wordt, u enkel uw twee broers vernoemt, met wie u trouwens al jaren geen contact meer heeft (zie gehoor CGVS, p. 2). U haalt verder geen familieleden in Kenya aan met wie u nog contact zou hebben. Merkwaardig is dan wel dat u even verder stelt dat uw schoonbroer net aan uw familie en verre familie zou gezegd hebben dat u lesbisch bent (zie gehoor CGVS, p. 4).

Ten slotte kan nog worden opgemerkt, wat betreft uw bewering dat uw schoonbroer invloedrijk zou zijn omwille van zijn geld, dat u zelf verklaarde dat hij bang is dat zijn illegale zaken zouden uitkomen (zie gehoor CGVS, p. 6). Hiermee geeft u zelf reeds aan dat zijn invloed beperkt is en dat u, die kennis heeft van zijn zaken, deze kennis zou kunnen aanwenden bij een eventueel onderzoek tegen hem en naar zijn beweringen ten aanzien van u. Verder zijn al uw verklaringen betreffende zijn invloed bij politie en politici inzake uw beweerde problemen louter gebaseerd op vermoedens, aangezien u niet aantoont daadwerkelijk problemen te hebben met de Keniaanse autoriteiten.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich op een schending van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991, en meer bepaald de materiële motiveringsplicht alsook van de artikelen 48, 48/2, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. De formele motiveringsplicht vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor het bestaan en de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie (*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, UNHCR, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. HATHAWAY, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991, blz. 72).

3.2. Verzoekster toont niet aan dat achterklap en valse verwijten van homoseksualiteit op aanstichten van haar schoonbroer haar hebben gedwongen haar land te ontvluchten. De Raad stelt dienaangaande vast dat verzoekster geen enkel concreet en objectief verifieerbaar argument aandraagt waaruit zou moeten blijken dat ze in de negatieve belangstelling staat van de politie. Verzoekster werd enkel mondeling en onrechtstreeks (“ze zegden het op mijn werkplaats dat ik me moest aanmelden bij hen”, gehoorverslag CGVS p. 4) verzocht een verklaring af te leggen, zonder dat er zelfs sprake is van een schriftelijke uitnodiging voor een gehoor, laat staan van een formele inbeschuldigingstelling, zodat er bezwaarlijk sprake kan zijn van een vervolging door haar overheden in de zin van de Vluchtelingenconventie of het subsidiaire beschermingsstatuut. Dat verzoekster beweerdelijk een huis en een goede baan achterlaat, doet hieraan geen afbreuk.

3.3. Daarenboven, zoals de commissaris-generaal omstandig motiveert in de bestreden beslissing en wiens motieven de Raad bijtreedt, heeft verzoekster onvoldoende pogingen gedaan om zich te beschermen tegen haar belager, noch heeft zij enige moeite gedaan om zich te informeren over haar beweerde vervolging, laat staan haar eigen positie te verdedigen. Zelfs indien de vervolging waarachtig was geweest – *quod non* – dan nog had verzoekster de plicht alle mogelijkheden tot bescherming uit te putten of aannemelijk te maken waarom zij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Immers internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag en uit artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Ook hierin blijft verzoekster in gebreke. Dat een advocaat niet kan gaan ‘horen’ bij de politie omdat zolang iemand niet is opgesloten er geen informatie gedeeld wordt met de advocaat, overtuigt niet, nu het inschakelen van een advocaat betrekking had op het loutere informeren of verzoekster al dan niet een verklaring moest gaan afleggen en dus niet op inzagerechten tijdens een onderzoek. Ook wat de werkwijze van de politie betreft, beperkt verzoekster zich tot het uiten van boude niet-onderbouwde beweringen, evenzo inzake haar bewering dat zij geen hulp of steun kon vragen omdat haar schoonbroer (invloed)rijk en gevaarlijk is.

3.4. Verzoekster onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt zij argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van boude, niet-onderbouwde beweringen en beschuldigingen, niet-pertinente en irrelevante toelichtingen en persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. In zoverre verzoekster overigens beweert dat het huis enkel gecontroleerd werd om te zien of de huurder er kon intrekken aangezien ze overeengekomen was met een vriend dat diens broer het huis zou betrekken en een maandelijkse huur op een rekening zou storten waarmee de hypothecaire lening dan automatisch zou worden afbetaald, stelt de Raad vast dat dergelijke uitspraak de reeds vastgestelde tegenstrijdigheid met verzoeksters uitspraak “*ik weet niet wat er met mijn huis is gebeurd*” (gehoorverslag CGVS p. 3) nog verzwakt. De overige beweringen kunnen de Raad evenmin in andere zin doen besluiten. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. Volledigheidshalve stelt de Raad vast dat verzoekster stelt van Nairobi met KLM naar Amsterdam te zijn gevlogen met als reisdocument “*het was geen paspoort maar een papier dat een paspoort vervangt*” (verklaring DVZ vraag 34), waarbij verzoekster enkel kan toelichten “*het werd geregeld door mijn baas,*

ik weet niet wat' (gehoorverslag CGVS p. 3), wat ten zeerste ongeloofwaardig is gezien passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten en verzoekster niet aantoont dat het KLM personeel in corruptieverhalen meegaan. Verder is verzoekster vermelding dat zij enkel 10% van haar ticket diende te betalen omdat zij voor Air India werkte (verklaring DVZ vraag 34) geloofwaardig, maar ze gaat eraan voorbij dat de persoonlijke en identiteitsgebonden korting een correctie identificatie met authentieke identiteitsdocumenten veronderstelt wat haar bewering niet onder haar eigen naam te hebben gereisd ondergraaft (gehoorverslag CGVS p. 3). Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algemene geloofwaardigheid nog verder, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg, te meer nu zij allerminst aannemelijk heeft gemaakt illegaal te moeten reizen nu zij haar beweerde vervolging ook geenszins aannemelijk heeft weten te maken.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK